

ikke for Tiden saa sig i Stand til at søge den ved Loven forudsatte Bevilling. Paa den anden Side havde der i adskillige Aar været stærk Trang til en Færgeforsbindelse mellem Hvalpsund og Sundsøre, og hvis der ikke havde foreligget dette om en Jernbanefærge, havde vel nok Spørgsmaalet om en Landevejsfærge — maaske ikke været løst, men i hvert Tilfælde været stærkt fremme. Men dette, at der eksisterer en Lov om en Jernbanefærge, som under visse Omstændigheder skulde blive til Virkelighed, har i Virkeligheden hindret, at der blev anlagt en ellers naturlig Landevejsfærge. Under disse Omstændigheder nedsatte jeg i Efteraaret et Udvalg, som skulde undersøge dels Mulighederne for at bringe Anlægsudgifterne ved Færgeanlægget ned, dels Muligheden for, at denne Færgeforsbindelse ikke blev drevet af Staten, for hvilken hele denne Forretning sikkert ikke vilde være lukrativ. Det lykkedes at faa Anlægsudgifterne nedbragt fra 840 000 Kr. til 660 000 Kr., og det lykkedes at faa Aalborg—Hvalpsund-Banen til at tilbyde at overtage og drive Jernbanefærgen Hvalpsund—Sundsøre, saaledes at de 210 000 Kr., der var samlet ad privat Vej, plus 120 000 Kr., der saa skulde skaffes paa samme Maade som ellers ved Jernbaneanlæg, udgør Halvdelen af Beløbet, medens Staten skulde gaa ind med Resten, 330 000 Kr. Det gaar Forslaget altsaa ud paa. Færgeforsbindelsen gaar derefter ind som et Led i Aalborg—Hvalpsund-Banen, og Lovforslaget tilsigter dels at lovfæste dette Forhold, dels at lade § 8 i Jernbaneloven af 1918, om Statens Forpligtelse til at anlægge og drive en saadan Færge, udgaa.

Hertil kommer saa yderligere et mindre Spørgsmaal, ikke et mindre vigtigt, men et økonomisk set mindre Spørgsmaal om en længe tiltrængt Fiskerihavn ved Hvalpsund, der nu foreslaas anlagt i Forsbindelse med Færgelejet. Oprindeligt havde man ment at kunne nøjes med et Beløb af 100 000 Kr. hertil, men det viser sig nu, at det vil koste 140 000 Kr. at faa en rimelig brugbar Havn. Af dette Beløb er Halvdelen tilvejebragt af Kommune- og Amtsraad, og det foreslaas nu, at Staten efter de sædvanlige Regler gaar ind med den anden Halvdel af Beløbet.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

N. K. Kristensen: Den højtærede Minister har lige gjort Rede for Sagens historiske Forhold, og der er derfor ingen Grund for mig til at komme dybt ind paa Enkeltheder.

Lovforslaget har, som nævnt af den højtærede Minister, faaet Tilslutning fra alle Sider i det andet høje Ting, hvad jeg ogsaa haaber vil blive Tilfældet her i Landstinget. De, der kender Forholdene deroppe, vil sikkert indrømme, at det er et berettiget Ønske, der her bliver imødekommet; der er ikke et eneste Sted her i Landet og maaske heller ikke udenfor Landets Grænser, hvor Forholdene er saa daarlige som deroppe. Der er store Vanskeligheder ved at komme over paa dette Sted. Aalborg—Hvalpsund-Banen har jo Endestation i Hvalpsund; Stedet her er det naturligste Overfartssted mellem Himmerland og Salling, og det vil være af stor Betydning for Befolkningen paa begge Sider af Fjorden, at der bliver en god og regelmæssig Forsbindelse mellem disse to Landsdele. Der har altid været en Del Handelsforsbindelse mellem Landsdelene, særlig med Heste og Kvæg, men de daarlige Overfartsforhold har tidt og ofte lagt Hindringer i Vejen for en saadan Samhandel.

Lovforslaget har, saaledes som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, to Hovedformaal, nemlig Tilvejebringelse af et Færgeanlæg og Anlæg af en Fiskerihavn. Færgeanlægget er anslaaet at ville koste 660 000 Kr. og Fiskerihavnen 140 000 Kr., af hvilke Beløb Staten skal betale Halvdelen, medens den anden Halvdel skal tilvejebringes dels af Amts-, By- og Sognekommuner, dels af private. Det er jo et stort økonomisk Offer, Befolkningen her har givet Tilsagn om, nemlig henholdsvis 330 000 og 70 000 Kr., og største Delen af de private Tilskud er tegnet under den Forudsætning, at Sagen gennemføres inden 1. Juli i Aar, i modsat Fald vil Tilsagnet om de private Tilskud bortfalde. Det eksisterende Færgeleje er af en meget primitiv Karakter og Overfarten ofte vanskelig; i Storm og uroligt Vejr maa Trafikken undertiden helt indstilles, og Folk maa tidt vente længe, inden de kan blive sejlet over. Tanken om at anlægge et mindre Færgeleje, kun beregnet paa Landevejstrafikken, har ogsaa været fremme, men har ikke vundet Tilslutning hos den interesserede Del af Befolkningen. Det vil efter min Formening ogsaa være forkert at skride til et saadant mindre Anlæg, da der sikkert før eller senere vil komme en Jernbaneforsbindelse mellem Sundsøre og Sallingbanen. De private og offentlige Tilskud er da ogsaa kun tegnet paa den Betingelse, at det bliver en Færge, der kan overføre Jernbanevogne.

Afdøde Landstingsmand Jørgen Berthelsen interesserede sig meget stærkt for denne Sags Løsning og gjorde et godt og